

La puntualitat és la cortesia dels Reis - Lluís XVIII, rei de França

Anem per feina

Sóc l'Oriol, i amb la precisió d'un rellotge suís, el passat 17 de desembre, a quarts de deu del matí vaig arribar per posar una mica d'ordre a tot aquest guirigall de redacció. D'entrada, els meus 3700 grs. de pès han acollonit a la ex-propietaria d'aquest diari. Com podeu veure a la capçalera, començo a posar les coses al seu lloc, tot i que el rètol és provisional, ja dona una idea de per on aniran les coses.

Abans d'incorporar-me a aquest diari he passat uns dies a l'Institut Universitari Dexeus, departint amb el Dr. Molina, vell conegut de la família, i la Dra. Bonjoch, amb qui he iniciat en secret una fructífera relació (purament professional, per suposat). També he passat algunes estones, curtes amb la Dra. López-Rodó i la seva adjunta, la Dra. Rebeca. Ambdues van ser les primeres a percebre la meva bellesa natural.

El cert és que en aquest centre s'hi estava força bé, amb unes instal·lacions modernes, funcionals, servei de raïjos UVA per posar-me moreno, etc. Lamentablement sempre hi ha coses que es poden millorar i una

d'elles és: Cal despertar-me a dos quarts de sis de la matinada per preguntar si he anat de ventre?

Com heureu deduït, vaig decidir canviar de feina i acceptar l'oferta de dos becaris per donar un cop de timó en el diari en el que treballen des de fa més de dos anys.

Així doncs, ahir 21 de desembre de 2007, cap al migdia vaig prendre possessió del meu nou càrrec de director en cap del TLT, anomenat a partir d'ara TOT, perquè jo ho sóc TOT.

He ordenat alguns canvis, a banda del nom

de la publicació, és clar. Una nova tipografia, un nou estil de fer periodisme, i un estudi sobre la viabilitat financera del diari. A partir del proper número, s'haurà de pagar. O us pensaveu que això és una república bananera?

Lamentablement, no està feta la mel per la boca del porc. Per la tarda he tingut una reunió amb els dos becaris (Marta i Àlex) i la ex-directora, Laia. Sembla que el meu estil directe i sense complexos no acaba de quallar i davant la possibilitat de perdre lectors han volgut

reorientar les meves intencions. AIXÒ MAI.

Per tant, després d'una reunió d'urgència amb una de les meves advocades (la Padri Sònia) hem decidit rescindir el contracte i muntar un nou tinglado, amb el meu propi estil, i la meva pròpia becària. No busquem la confrontació ni la competència (el públic és prou intel·ligent per valorar). A partir d'ara mateix, podreu seguir el meu periple al blog Soc l'Oriol. Salut.

(www.socloloriol.wordpress.com).